

KOUZELNÍK

To je jedna taková ulice a v té ulici je varieté. Hned vedle varieté stojí škola, vedle školy hotel — no a potom je tam ještě mnoho domů, ale ty už do tohoto příběhu nepatří.

A teď dávejte moc dobrý pozor, co se stalo. Jednou pozdě večer vyšel z toho varieté kouzelník. Ruce měl v kapsách, usmíval se a pískal si, což dovedou naráz opravdu jen kouzelníci. Zkrátka měl moc dobrou náladu, protože ten večer se mu obzvlášť dařily kousky s ušatými zájčky a bílými holubičkami. Jde tedy, usmívá se a píská si, a tu před školou zapackal a bác sebou — rovnou na nos! I vytáhl ruce z kapes, vstal a povídá: (No zkrátka, řekl něco moc škaredého.) Byl tuze nazlobený, protože to je náramná ostuda, když sebou plácne takový slavný kouzelník zrovna před školou na nos. I zakoulel ukrutánsky očima a povídá: Čáry máry fuk, ať je ta škaredá škola pryč! A vtom to udělalo: Vžžc! — a ta škola opravdu zmizela! Kouzelník otevřel pusu údivem, protože ani on sám nevěděl, že něco podobného dokáže, ale potom si řekl: Che! A je to! Já vám ukážu! A odešel pyšně do hotelu, kde bydlel, a držel si přitom naražený nos.

Ráno přišli na to místo, kde stála škola, žáci školácci a zůstali stát celí vyjevení. Škola byla pryč! Jenom jeden kluk, co se neučil, měl radost a řekl: To je prima. Místo učení budeme hrát kopanou! Vtom ale přišel pan učitel s paní učitelkou a žáci školácci jim honem oznamovali: Škola není! Zmizela! Ó, to bylo divení! Ale už šel také pan ředitel. Paní učitelka mu to honem řekla a pan ředitel div neodml. Honem pro pana školního inspektora! Pan inspektor přiběhl ihned celý zadýchaný v papučích, a když viděl, co se stalo, roztrásl se a byl bledý jako stěna. Všichni byli vzrušení tou událostí, jenom ten kluk, co nic neuměl, se radoval, protože neměl jako obvykle ani jednu úlohu. Řekl panu řediteli, že by skočil domů pro míč. Samozřejmě že dostal pohlavek

a paní učitelka mu řekla, aby si raději opakoval počty, že ho při nejbližší příležitosti vyvolá a běda mu! I zatvrdil se ten kluk a převelice zle shlížel na svět. A jak se tak pan inspektor radil s panem ředitelem, co udělat v téhle prapodivné věci, povídá ten kluk uraženě, ale aby to všichni dobře slyšeli: Stejně vím, co se stalo se školou! Nechal ji zmizet kouzelník! Pan inspektor si nasadil brýle a řekl klukovi: Jaký kouzelník? Kluk povídá: Tady vedle z varieté. Drží v ruce třeba pingpongový míček a říká: Čáry máry fuk, ať je ten míček pryč! A otevře dlaň a má ji prázdnou. Proč by nemohl nechat zmizet školu?

Pan inspektor řekl: Hlouposti! Všichni kouzelníci jsou hanební podvodníci a šejdíři a klamou prostomyslné diváky! Takovou neslýchanou věc by nedokázalo přes noc ani tisíc vyučených zedníků, natož jakýsi kouzelník! A otočil se k tomu klukovi zády a radil se dál s panem ředitelem. Paní učitelka mu pohrozila a řekla: Týýý, opakuj si raději počty, da-rebo! A ostatní žácci školácci se tomu klukovi vysmáli.

I zatvrdil se ten kluk, co nic neuměl, ještě víc a nenápadně se vytratil. Potom utíkal do hotelu a dal si vyvolat vrát-ným pana kouzelníka. Ten vyšel se zavázaným nosem a povídá nevrle: Copak? A ten kluk mu všechno řekl. Kouzelník zakoulel očima a vykřikl: Já že jsem hanebný podvodník a šejdíř? A že klamu? Škrholové jedni! Já jim ukážu! A šel s klukem a řekl rovnou panu inspektorovi: Tak já jsem tedy ten kouzelník! Pan inspektor řekl: Jaký kouzelník? Kouzelník se zamračil a řekl: Přece ten, co nechal zmizet tuhle školu. Tak co? Jsem podvodník a šejdíř? Aha?! Pan inspektor si odkašlal a řekl: Pane. Račte co nejrychleji odejít a nechte si od cesty své nemístné žerty. My máme teď jiné starosti než poslouchat vaše hloupé řeči! Pan ředitel řekl: Správně! Všichni kouzelníci jsou podvodníci a měli by je zrušit! A paní učitelka vykřikla: Zavolejme policii!

I zrudl pan kouzelník zlosti, zakoulel očima a v zavázaném nose mu zacukalo. Potom povídá hlubokým hlasem: Tak

já jsem tedy podvodník! To se na to tedy podíváme! Zašilhal významně na toho kluka, potom si vyhrnul rukávy a řekl: Čáry máry fuk, ať je ta škola zase tady! A vtom to udělalo vžžžc! — a škola byla zase na svém místě! Pan školník právě odemykal dveře a hned salutoval panu inspektorovi. Všichni vyjekli úžasem. Kouzelník sice také trochu udiveně zamrkal, ale potom všem řekl: Che! To koukáte, škrholové! Já vám dám, nadávat podvodníkům prvotřídnímu kouzelníkovi! Potom si povytáhl kalhoty a za úplného ticha odešel zase do hotelu.

Pan inspektor jen vydechl: To je neslýchané! A odspěchal na poštu poslat spěšný telegram na ministerstvo školství.

Ale to se už s křikem vhrnuli do školy žácci školácci, páni učitelé i pan ředitel. Poslední se loudal samozřejmě ten kluk, co nic neuměl. Ten si dal! Chtěl se před ostatními vy-táhnout a místo toho si to pokazil. Mohl se radovat, že není škola, a takhle přišli jen o tělocvik. A hned druhou hodinu měli počty! Ach jo! To je trápení!

